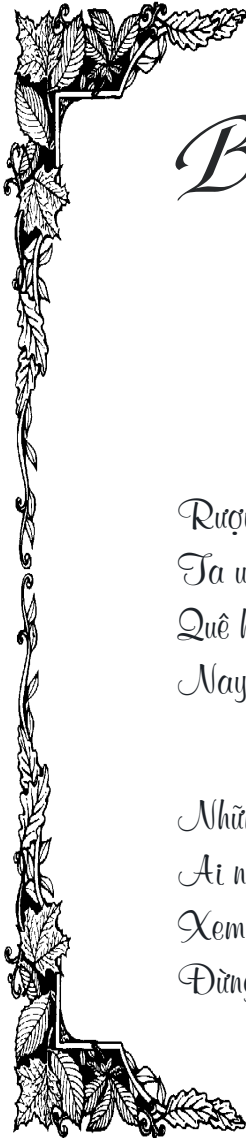

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18

Bâng khuâng

An Dương Vương

Rượu sương^(*) đôi chén đêm Trừ tịch,
Ta uống mình ta, bạn chẳng còn.
Quê hương dăm đĩa buồn như trầu,
Nay rụng mai rơi xác lạnh hờn.

*

Những tường già rồi ,không nước mắt,
Ai ngờ cũng lệ dẫu chân mi.
Xem ra tình bạn, tình không chết,
Đừng dối lòng ta chẳng nhớ chi.

*

19

20 Bạn ở phương trời, lâu vài đũa,
21 Tìm về đàn đúm mấy ngày vui,
22 Rồi đi, chẳng thấy tăm hơi nữa
23 Bỗng một ngày. Lạnh tiếng thương ơi!

24 *

25 Thương bạn, thương đời ta lận đận,
26 Khác gì cha mẹ thuở ngày xanh.
27 Đất Tổ xa xôi càng xa mãi
28 Bóng chiều tà khuất núi cổ hương.

29 *

30 Bâng khuâng ngồi với đêm Trừ tịch,
31 Hoa chín mười phương bỗng rã rời.
32 Than ôi! Cứ mỗi lần Xuân tới,
33 Mở trăm năm rưng bết một ngày!

34
35 *An Dương Vương*
36 (Cuối thu 2022)

37
38
39
40 (*) Uống rượu suông là uống không có đồ ăn.

